

ת"פ 49221/06/21 - מדינת ישראל, ע"י פרקליטות מחוז ירושלים נגד פארס בן עאדל סאלח,

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 49221-06-21 מדינת ישראל נ' בן עאדל סאלח

לפני כב' השופטת חנה מרים לומפ

המאשימה מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

באמצעות ב"כ עוה"ד אביעד דוויק וענת יריב

נגד

הנאשם

פארס בן עאדל סאלח,

ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל עירוני ואדם יציב

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בגדרו תוקן כתב האישום, בעבירות יידוי או ירי של אבן או חפץ לעבר כלי תחבורה לפי סעיף 332א(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") וחבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413ה' לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 18.06.21, בשעות הצהריים לערך, נסע מר עדי שבתאי (להלן: "**המתלונן**"), ברכב מסוג רנו פלואנס לז. 78-840-72, בכביש בית צפפא, מכיוון תלפיות לכיוון גילה בעיר ירושלים. בזמן נסיעתו, חצה את הכביש מר סלאח סאלח (להלן: "**אחיו של הנאשם**"), בפתאומיות ולא במעבר חצייה. משהבחין המתלונן באחיו של הנאשם, לחץ על דוושת הבלמים על מנת להימנע מפגיעה בסאלח, והמשיך בנסיעתו. הנאשם, אשר שהה באותה עת בבית הקפה "סטאר קפה" בסמוך לכביש, צפה במתרחש, הגיח לעבר אמצע הכביש וסימן למתלונן לעצור את נסיעתו, תוך שהוא מנופף בבקבוק שתייה מזכוכית (להלן: "**הבקבוק**") שהחזיק בידו. המתלונן המשיך בנסיעתו, או אז התקרב הנאשם לרכבו של המתלונן, ויידה בעוצמה את הבקבוק לעבר חלון רכבו הקדמי שמאלי של המתלונן, אשר המשיך בנסיעה מהירה מהמקום. הנאשם עשה כן, כי סבר שהנהג זה עתה כמעט דרס את אחיו. מעוצמת יידוי הבקבוק וממעשיו של הנאשם, נופץ חלון הרכב הקדמי שמאלי, וכן נגרמו למתלונן שפשופים בפנים מצד שמאל ודימום באפו.

3. במעשיו המתוארים לעיל, יידה הנאשם חפץ אחר לעבר כלי תחבורה בנסיעה, באופן שיש בו כדי לסכן את בטיחותו של הנוסע בכלי תחבורה, או את מי שנמצא בקרבת כלי התחבורה, במטרה לפגוע בנוסע או במי שנמצא בקרבה. או שיש בו כדי לפגוע בכלי התחבורה בנסיבות שיש בהן כדי לעורר פחד או בהלה. כמו כן, במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם הרס או פגע במזיד ברכב או בחלק ממנו.

4. במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה לעניין העונש, וכל צד נותר חופשי בטיעונו. עם זאת, הוסכם בין הצדדים, כי בשלב הטיעונים לעונש המאשימה תציג סרטון מלא של האירוע והמתלונן יעיד, ומטעמו של הנאשם יעיד אחיו. כמו כן, לבקשת ב"כ הנאשם ובהסכמת ב"כ המאשימה, נשלח הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 29.6.22 עולה, כי הנאשם בן 23, רווק, מתגורר בבית צפאפא עם משפחתו המונה זוג הורים וחמישה ילדים, כאשר הנאשם הוא השלישי בסדר הלידה. הנאשם השלים 12 שנות לימוד, סיים את מבחני "התאוג'יה" המקבילים למבחני הבגרות ותיאר השתלבות תקינה במסגרות החינוך. עם סיום לימודיו התיכונים הוא החל לימודים אקדמיים כסטודנט ללימודי אדריכלות ועיצוב פנים במכללה למנהל, ובעת שנעצר בשל תיק זה, היה לקראת סיום שנת הלימודים השנייה. במקביל, עבד כבעלים בשותפות בעסק משפחתי של פיצרייה מזה 4 שנים. לדבריו, מעת שנעצר העסק המשפחתי ספג קשיים רבים ונצברו חובות לגורמים שונים.

6. ביחס למצבו הנפשי מסר הנאשם, כי אחותו הצעירה הייתה מעורבת לפני מספר שנים בתאונה בה נפצעה באורח קשה, ועברה הליך שיקום ארוך. תאונה זו גרמה לטלטלה בתוך המשפחה ולטראומה עבורו אשר היוותה, בין היתר, גורם להתנהלותו באירוע הנדון. בנוסף, לדבריו לפני כשנה וחצי חווה שני אירועים נוספים ובהם גילוי מחלת הסוכרת אצל אחותו הצעירה, וכן מוות פתאומי של חבר קרוב בתאונת אופנוע, ובאותה תקופה עבר אף הוא ניתוח בכליות. הוא תיאר, כי כל אלה השפיעו רבות על מצבו הרגשי, ולדבריו הוא החל להתמודד עם פחדים, קושי להתעורר בבוקר, מצב רוח ירוד ומיעט לצאת מביתו וליצור קשרים חברתיים מלבד עבודתו. אשר להתמודדותו במצבי קונפליקט ולחץ, הנאשם ביטא קושי בהתנהלותו במצבים אלה, ונטייה להגיב באימפולסיביות, כאשר הוא חש איום על משפחתו או הקרובים לו.

7. אשר לביצוע העבירות- מסר הנאשם, כי בעת שישב לאכול בסמוך לעסק המשפחתי הבחין ברכב המגיע במהירות לעבר אחיו, וראה את אחיו שרוע בצד הכביש. באותה עת, רץ הנאשם לעבר הרכב וניסה לעצור אותו. משלא צלחו ניסיונותיו, הוא השליך לעברו בקבוק אשר אחז בידו. לדבריו, באותה העת חש חוסר אונים וחרד למצבו של אחיו, ופעל מתוך לחץ וללא שיקול דעת. מעורבות אחותו הצעירה בתאונת דריסה שנים קודם לכן, וקשייו להתמודד עם הפגיעה שנגרמה לה, פגעו ביכולתו להתנהג באופן אחראי ושקול יותר. הנאשם הביע צער וחרטה על הפגיעה במתלונן ועל התנהגותו. הנאשם הוסיף, כי חש בושה ואכזבה עצמית, אשר לאופי התנהלותו באירוע, ותיאר את מעצרו כנקודת מפנה בחייו. לדבריו, השהייה בבית, הפגיעה בעסק המשפחתי, אשר הובילה ללחצים כלכליים, אכזבת משפחתו, וההליכים המשפטיים מהווים עבורו הרתעה, והובילו להבנה שהוא צריך לעשות שינוי בחייו. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם ער לדפוסיו הבעייתיים המתבטאים באימפולסיביות, קושי בוויסות כעסים וקשיים בוויסות הרגשי, בעת שחש פחד או חרדה. הנאשם הביע רצון להסתייע בשירות המבחן על מנת לבחון התנהלות זו, ולרכוש כלים אשר יסייעו לו בהתמודדות במצבי לחץ ובניהול חייו.

8. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום- ציין שירות המבחן, כי מחד גיסא, המשפחה מתמודדת עם הטיפול באחות הצעירה, ומצב כלכלי ירוד. הנאשם נוטל אחריות בפרנסת המשפחה, ויש לו קושי בהתמודדותו עם מצבי לחץ ונטייה להגיב באימפולסיביות, כאשר לצד דיווח של הנאשם על מצבו הרגשי והבעת רצון בעזרה, הוא נמנע מלפעול לשינוי מצבו, או לקבל עזרה מקצועית מתוך תחושות בושה, כל אלה גורמי סיכון להישנות העבירות. מאידך גיסא, ציין שירות מבחן, כי העדר עבר הפלילי, והתרשמותו של שירות המבחן שההליך הפלילי המתנהל נגדו מהווה אלמנט הרתעתי ומציב גבול. בנוסף, הנאשם שואף להמשיך בלימודיו ולהתפתח בתחומי חיים השונים, ומבטא רצון להיעזר בשירות המבחן לשם כך, כל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום.

9. לאור עמדתו החיובית של הנאשם, אשר לרצון להסתייע בשירות המבחן, ולאחר ששירות המבחן התרשם, כי הנאשם ער לצורך בטיפול בתחום השליטה בכעסים ובדפוסיו האימפולסיביים, בטרם ייבחנו המלצות לעונש בעניינו, הומלץ לדחות את הדיון למשך שלושה חודשים, שבמהלכם תבחן יכולתו להסתייע בשירות המבחן, ויעמק האבחון והצורך בטיפול בתחום האלימות, ותיבנה עבורו תוכנית טיפול בהתאם לצורך. בית המשפט נעתר לבקשה והדיון נדחה לצורך קבלת תסקיר משלים.

10. מתסקיר שירות המבחן המשלים מיום 21.9.22 עולה, כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם פנה לאבחון פסיכיאטרי, המלמד שעל אף האירוע הטראומטי שחוה בשל תאונת אחותו, אשר בין היתר השפיעה על התנהלותו באירוע זה, מצבו הנפשי יציב. הנאשם סיפר לשירות המבחן, כי הוא ממשיך בעבודתו, וכן דיווח על הטבה במצבו הרגשי ביחס לדיווחיו הקודמים. כמו כן הוא הביע רצון להמשיך בקשר עם שירות המבחן ולהשתלב בטיפול. הנאשם הביע חשש מהענישה הצפויה לו, אשר עשויה להשפיע רבות על העסק המשפחתי, ולגרור בעקבותיה צבירת חובות שלא יוכל לעמוד בהם. בנוסף, הביע רצונו לשוב למסגרת לימודי התעודה שהחל בהם ולהתקדם בכל תחומי חיים. שירות המבחן ציין, כי מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה, שבמהלך תקופת הדחייה לא נפתחו כנגדו תיקים פליליים חדשים.

11. סופו של דבר, לאור שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, ערנותו למאפייניו הבעייתיים ולצורך לטיפול בשליטה בכעסיו, וכן האמון שגילה בגורמי המקצוע, כמי שיכולים לסייע לו בעריכת השינוי אותו הוא מבקש, ויש ביכולתו להימנע מביצוע עבירות נוספות בעתיד אם ישתלב בטיפול, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך 12 חודשים במטרה להגביר יכולתו להתמודד באופן שקול יותר במצבי קונפליקט. במסגרת צו המבחן ייבחן שילובו של הנאשם בקבוצת שליטה בכעסים במסגרת שירות המבחן. בנוסף, לאור מצבו הכלכלי והיותו שותף בבעלות עסק הומלץ, כי תיבחן התאמתו לביצוע מאסר בעבודות שירות ברף הנמוך. עוד הומלץ על השתתפות עונש מאסר מותנה.

12. על פי חוות דעת הממונה על עבודות שירות, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

ראיות לעונש

13. בא כוח המאשימה עו"ד דוויק הגיש כראיות לעונש הצהרת נפגע עבירה (ת/1), וכן העיד לעונש את המתלונן, עמוד 3

מר עדי שבתאי, לבקשת ב"כ הנאשם. אולם, מאחר ששאלותיו של ב"כ הנאשם את המתלונן, הופנו לנסיבות ביצוע העבירה, לאחר מתן הכרעת הדין, והוא לא נחקר על התצהיר שהגיש, לא הותרו שאלותיו אלה והופסקה החקירה. עוד הוגש בהסכמה סרטון המתעד את האירוע.

טיעוני הצדדים לעונש

14. ב"כ המאשימה עו"ד יריב ציינה את הערכים שנפגעו מביצוע העבירות, בהם פגיעה בשלמות הגוף, בביטחון וביכולת של כל אדם לנסוע בכביש מבלי להיפגע, ופגיעה ברכוש.

15. אשר לנסיבות ביצוע העבירות- הדגישה, כי מדובר ב"דין בקבוק זכוכית בעוצמה ובמרחק קצר מאוד. כתוצאה מכך, נגרם נזק לרכב ונזק פיזי ונפשי למתלונן כפי שמתואר בהצהרת נפגע העבירה. הנזק הפוטנציאלי רב יותר. אמנם לא מדובר באירוע ממניע אידיאולוגי, אך בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן מדובר במניע שנעשה מתוך נקמה, וראוי להחמיר בענישה בגללו. בשל נסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל והפנתה לפסיקה לתמיכה בטיעוניה.

16. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טענה ב"כ המאשימה, כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר, הוא נעדר הרשעות קודמות, שהה במעצר ממש כחודש ימים, ולאחר מכן שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך כחמישה חודשים. עם זאת, הדגישה כי מתסקיר שירות המבחן עולה, שהנאשם נטל אחריות חלקית למעשיו, ולא עבר הליך טיפולי משמעותי. על כן, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש בשליש התחתון של המתחם, מאסר מותנה ופיצוי לנפגע העבירה.

17. מנגד, טען ב"כ הנאשם כי זה הפעיל שיקול דעת מוטעה, ומעשיו לא נבעו ממניעים של נקמה, אלא ידיו הבקבוק היה אינסטינקטיבי, כאשר הנאשם טעה לחשוב שזו הדרך לעצור את המתלונן שכמעט דרס את אחיו במהלך נסיעתו. כאשר על פי עובדות כתב האישום, הוא ניסה לעצור את המתלונן קודם לכן בעזרת ידו. לנאשם לא היה כל מניע אידיאולוגי או עברייני. בנסיבות אלה עתר ב"כ הנאשם, למתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

18. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות- טען ב"כ הנאשם, שמדובר במי שלקח אחריות לביצוע העבירה מהרגע הראשון בתחנת המשטרה, שהה במעצר ממש כחודש ימים, ולאחר מכן שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך כחמישה חודשים. מדובר באדם שהביע חרטה על מעשיו, השתלב בטיפול בשירות המבחן, ושירות המבחן התרשם ממנו לחיוב. בנוסף, הערכת המסוכנות אינה מצביעה על חשש לביצוע עבירות נוספות, אם ישולב בקבוצה טיפולית מתאימה. כמו כן, מדובר בצעיר, אשר הודה במעשיו וחסך בזמן שיפוטי יקר, הוא שיתף פעולה עם שירות המבחן, והוא בן למשפחה נורמטיבית. הנאשם עובד לפרנסתו, מסייע בפרנסת המשפחה ומנהל אורח חיים נורמטיבי. על כן, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, למקם את הנאשם בתחתית המתחם, ולהשית עליו עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות. לחילופין הוסיף, שאם סבור בית המשפט שמתחם העונש ההולם צריך להתחיל מעונש של מאסר ממש, סבר ב"כ הנאשם שיש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם, בשל

ההליך הטיפולי אותו עובר הנאשם, ולהימנע משליחת הנאשם למאסר.

19. הנאשם בדבריו האחרונים מסר, כי הוא למד שלא לבצע מעשים כאלה שוב. הוא והוריו עברו תקופה קשה, והביע צער על מעשיו.

דין והכרעה

20. העיקרון המנחה בענישה, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם בהתאם לעקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

21. הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירה בה הורשע הנאשם, הם שמירה על שלמות הנפש והגוף, שמירה על רכוש הזולת, כמו גם שמירה על ביטחונם של המשתמשים בדרך.

22. ראוי לציין, כי העבירה בה הורשע הנאשם היא עבירה לפי סעיף 332א(ב) לחוק, בשונה מעבירה לפי סעיף 332א(א) לחוק שעניינה ידוי אבן לעבר רכב "בנסיבות שיש בהן כדי לעורר פחד או בהלה", הסעיף המיוחס לנאשם דן בידוי אבן "בכוונה לפגוע בנוסע או במי שנמצא בקרבה כאמור", אשר העונש בצידה כפול ועומד על עשרים שנות מאסר. העונש המרבי הקבוע לצד עבירת חבלה במזיד לרכב, לפי סעיף 413ה לחוק, הוא חמש שנות מאסר.

23. לצד החומרה הרבה של העבירות המיוחסות לנאשם, ניתן ללמוד מנסיבות ביצוע העבירה, ומבלי להקל ראש בפגיעה שנגרמה לנפגע העבירה, כי הן במדרג נמוך באופן יחסי לעבירות מסוג זה.

24. מהסרטון המתעד את האירוע עולה, כי הנאשם יידה את בקבוק הזכוכית בעוצמה וממרחק קצר לעבר חלון רכבו הקדמי שמאלי של המתלון, אשר המשיך בנסיעה מהירה מהמקום. למרבה המזל, לא נגרמה למתלון חבלה חמורה, אלא נגרמו לו שפשופים בפנים מצד שמאל ודימום באפו, וכפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, גם לא נגרם נזק של ממש לרכב, אלא נופץ חלון הרכב הקדמי השמאלי. אולם, ההיבט הכספי כאן אינו העיקר. הפגיעה החמורה בתחושת הביטחון בדרכים, כאשר אזרח מן השורה הופך באקראי לקורבן להתנהגות אלימה ובריונית, היא החשובה לעניינינו. כפי שעולה מהצהרת נפגע העבירה, האירוע הותיר את חותמו על נפשו של המתלון פרק זמן לא מבוטל, גם לאחר התרחשותו. למתלון חרדות קשות, טראומה חוסר אמון ופחד המלווה בסביבה הטבעית שלו יישארו לעוד זמן רב. הוא מפוחד מאוד, מתעורר מסיוטים בלילה שרודפים אחריו, וחרד מאוד לאשתו ולשלושת ילדיו הקטנים. מדובר במעשה בו פוטנציאל הנזק הגלום בו הוא רב. בקבוק הזכוכית אשר יודה עלול היה להוציא את הנהג משווי משקל, ולגרום לנזק חמור יותר עד כדי קיפוח חיי המתלון, וגרימת נזק ממשי לרכב. מנגד, שקלתי כי המעשה לא נעשה תוך תכנון מוקדם, אלא כתגובה לא מחושבת וספונטנית

לכך שראה את אחיו כמעט נפגע מהרכב בעת שחצה את הכביש, ולאחר שסימן בידו האוחזת בבקבוק לנהג הרכב לעצור, רק כאשר המשיך הנהג בנסיעתו יידה הנאשם את הבקבוק. יודגש, כי אין מדובר במעשה שנעשה מתוך מניע אידיאולוגי או לאומני. אין מדובר בידוי בקבוק תבערה או אבן, אלא בחפץ שאחז בידו באופן אקראי.

25. עיון בפסיקה הרלוונטית מלמד על טווח ענישה רחב, הנבחן בהתאם לנסיבותיו הספציפיות של כל מקרה ומקרה, כאשר עונשו של מבצע העבירה נבחן בהתאם למאפייני האירוע, רמת מעורבותו, המניע למעשיו, הנזקים שנגרמו לנפגעי העבירה, אם בכלל, ועוד, כפי שיפורט להלן:

א. בע"פ 4671/21 **אלמליח נ' מדינת ישראל** (1.11.21), נדון עניינו של מי שהורשע בעבירה לפי סעיף 332א(ב) לחוק ובעבירת איומים, לאחר שזרק אבנים על כלי רכב שונים כולל המטרונית, פגע בחלק מהם וגרם נזקים. לנאשם עבר פלילי ומאסר מותנה בר הפעלה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר והושת עליו עונש של 21 חודשי מאסר בפועל וחמישה חודשים מאסר מותנה שהיה תלוי נגדו במצטבר באופן שהמאסר הכולל שהושת על הנאשם היה 26 חודשי מאסר. בשל רקע פסיכיאטרי הערעור התקבל באופן חלקי, כך שהמאסר על תנאי הופעל בחופף למאסר שנגזר בגין התיק הנדון והושת עליו עונש של 21 חודשי מאסר בפועל.

ב. בע"פ 4180/16 **אחמד אבו נגמה נ' מדינת ישראל** (8.9.17), נדון עניינו של מי שהורשע בידוי אבן לעבר כלי תחבורה, ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את הערעור וקבע, כי המאסר שהושת על המערער ירוצה בעבודות שירות. בית המשפט העליון הוסיף וקבע, כי מדובר באירוע בודד אשר לגרסת המערער לא היה על רקע לאומני, המערער לא היה רעול פנים, וכן לא השתתף במסגרת התפרעות קבוצתית, הוא נעדר עבר פלילי ובנסיבות אלה אין מקום להטיל על כתפיו את מלוא כובדו של שיקול הרתעת הרבים.

ג. בע"פ 1176/16 **מאיר נ' מדינת ישראל** (15.5.16), נדון ענינם של מערערים 1 ו-5 שהיו בגירים צעירים בעת ביצוע המעשים, והורשעו בעבירות של ידוי אבן או חפץ לעבר כלי תחבורה, הפרעה לשוטן בעת מילוי תפקידו והיזק בזדון. הושת עליהם 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע, כי העונש שהוטל על הנאשמים הוא עונש הולם וראוי המשקף את מדיניות הענישה המתאימה.

ד. בע"פ 2432/15 **עיסא נ' מדינת ישראל** (15.5.16), נדון עניינו של מי שהורשע בעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332 (3) לחוק העונשין, בכך שידה אבנים מגובה רב אל עבר מכוניות נוסעות בכביש מתחתיו. לא נגרם נזק פיזי או רכושי. בית המשפט המחוזי השית עליו עונש של 16 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ה. בע"פ 5402/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.2.13), נדון עניינו של מי שהורשע בעבירה של סיכון

ח"י אדם במזיד בנתיב תחבורה וחבלה במזיד, בכך שיידה ביחד עם אחרים אבנים לעבר הרכבת הקלה בירושלים, כאשר כל אחד יידה אבן אחת. האבן שהשליך המערער פגעה בדופן הימנית של הרכבת והושתו עליו בבית המשפט המחוזי 18 חודשי מאסר. בית משפט העליון קיבל את הערעור, והעמיד את עונשו על 12 חודשי מאסר בפועל בשל עיקרון האחידות בענישה משום שעל קטינים אשר יידו אבנים יחד עמו הושתו עונשים קלים, בנוסף שירות המבחן נתן המלצה חיובית בעניינו של הנאשם.

ו. בע"פ 411/09 **גדיר נ' מדינת ישראל** (21.4.09), נדון עניינם של שלושה אשר הורשעו בעבירה של סיכון ח"י אדם בנתיב תחבורה, בכך שיידו אבנים לעבר מכוניות נוסעות מגבעה אשר עלו עליה, כתוצאה מכך ניזוקו שני כלי רכב. על המערער הבגיר הושת בבית המשפט המחוזי עונש של 21 חודשי מאסר בפועל, ובית משפט העליון קיבל את הערעור, והעמיד את עונשו על 9 חודשים בשל הימשכות ההליכים ללא הסבר מניח את הדעת, וכן בשל כך שמדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי.

ז. בת"פ 18225-05-19 **מדינת ישראל נ' דמלון דוד נגוסה** (13.11.19), נדון עניינו של מי שהורשע בעבירה לפי סעיף 332א(א) לחוק ובהיזק בזדון, וכן בתיק שצורף שכלל עבירות של איומים. הנאשם שתה אלוהול וישב בקרבת תחנת אוטובוס, הוא יידה 3 פעמים אבנים המשמשות לריצוף מדרכות לעבר אוטובוס, ושני רכבים נוסעים. חלק מהאבנים פגעו בכלי הרכב וגרמו לבהלה ולנזק פח. לחובת הנאשם היה מאסר על תנאי חב הפעלה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 16 ל-40 חודשי מאסר בפועל, והושתו עליו עונש של 25 חודשי מאסר בפועל.

ח. בת"פ 2547-08-16 **מדינת ישראל נ' יצחק כהן** (17.7.19), נדון עניינו של מי שהורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה לפי סעיף 332א(א) לחוק. הנאשם זרק אבן לעבר רכב עם לוחית רישוי פלסטינאית שחלף בכניסה לכפר תפוח. לא הוכח שנגרם נזק כתוצאה מיידוי האבן. באותה תקופה עקב המצב הביטחוני התקהלו במקומות שונים ברחבי הארץ אנשים שהתפרעו וגרמו להפרות סדר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר והוטלו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נעדר עבר פלילי.

ט. בת"פ 26470-10-17 **מדינת ישראל נ' הוואשלה** (24.10.18), נדון עניינם של שני נאשמים בני 18 שהורשעו בעבירות לפי סעיף 332א(א) לחוק ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוואת, לאחר שנאשם 2 יידה אבנים לעבר כלי רכב נוסע וגרם נזק לפח הרכב, ונאשם 1 יידה אבן לעבר אוטובוס בו נסעו ילדים, והאבן פגעה בשמשת הרכב והתנפצה, וכתוצאה מכך נפלה אישה בתוך האוטובוס, איבדה את הכרתה ושבירה 3 צלעות. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 16 ל-40 חודשי מאסר בפועל. על נאשם 1 הושתו 18 חודשי מאסר בפועל מאסר מותנה ופיצוי. על נאשם 2 הושתו 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי. ערעור שהוגש על ידי הנאשם העיקרי לבית המשפט העליון נדחה, לאחר שהמערער חזר בו בהמלצת בית המשפט.

י. בת"פ 14331-10-15 **מדינת ישראל נ' אברהם סטרונוגר** (23.4.17), נדון עניינו של מי שהורשע

בעבירה של ידיו אבן לעבר כלי תחבורה לפי סעיף 332א(א) לחוק, בכך שבשעת לילה מאוחרת, בדרך שכם בירושלים, עמד הנאשם עם קבוצת נערים ויידה אבנים לעבר רכבים של תושבים ערבים שעברו במקום, ופגע באחד הרכבים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 9 ל-30 חודשי מאסר בפועל, אולם סבר שיש לסטות ממתחם העונש ההולם לאור נסיבות חייו הקשות של הנאשם, החמרה במצבו הנפשי, ומשיקולי שיקום. סופו של דבר הושת על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות.

26. בהתחשב בערכם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

27. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות: הנאשם צעיר, בן 23, נעדר עבר פלילי, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר, והתסקיר שהוגש לגביו חיובי בעיקרו. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית ומנהל אורח חיים נורמטיבי, הוא החל לימודים אקדמאיים כסטודנט ללימודי אדריכלות ועיצוב פנים במכללה למנהל. כמו כן, משפחתו נקלעה לקשיים כלכליים עקב מעצרו, והפגיעה בעסק המשפחתי. זאת ועוד, מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם התמודד עם אובדנים משמעותיים (אחותו נפצעה בתאונת דרכים קשה, מוות פתאומי של חבר הקרוב בתאונת אופנוע), אשר השפיעו על האמצעים בהם התמודד עם אירועי דחק, ונטייתו לפעול באימפולסיביות, כאשר קיים איום על משפחתו או על הקרובים לו. במקרה הנדון הסביר הנאשם,

כי הוא פעל מתוך חרדה וחוסר שיקול דעת, כאשר הבחין ברכב המגיע לעבר אחיו ואת אחיו שרוע על הכביש, והוא ניסה לעצור אותו, ומשלא צלחו ניסיונותיו הוא השליך לעברו בקבוק. בנוסף, מדובר במי ששהה במעצר ממש במשך כחודש ימים, ולאחר מכן במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך כחמישה חודשים. עוד שקלתי, כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע, ולא נפתחו כנגדו תיקים פליליים חדשים. עוד עולה מהתסקיר, כי הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, ויש ביכולתו להימנע מביצוע עבירות נוספות אם ישתלב בטיפול. כמו כן, הומלץ להטיל עליו מאסר בעבודות שירות וצו מבחן.

28. סוף דבר, באיזון בין מכלול השיקולים, מצאתי לגזור על הנאשם עונש מאסר המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, אשר בהתחשב בתקופה בה שהה במעצר ממש (אשר לא מצאתי לנכות ימים אלה) ובהמשך במעצר באיזוק אלקטרוני, ירוצה בעבודות שירות.

29. אשר על כן, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים, כדלהלן:

א. 8 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות במרכז הירושלמי לרכיבה טיפולית. על הנאשם להתייצב לריצוי עונש זה ביום 7.2.23. הנאשם מוזהר, כי אם לא ימלא אחר תנאי עבודות השירות הוא עלול לרצות עונש זה

עמוד 8

במאסר ממש.

ב. 12 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם עבור בתוך 3 שנים מהיום על עבירה לפי סעיף 332 או 332א לחוק העונשין.

ג. צו מבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מוזהר, כי אם לא יעמוד בתנאי צו המבחן, ידון עונשו מחדש.

ד. פיצוי למתלונן בסך 7,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 15.3.23.

העתק גזר הדין יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ג, 15 ינואר 2023, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.